

Potřeby jezdeckta.

Mnoho se již psalo a uvažovalo o taktickém používání jezdeckých jednotek, méně však o velmi důležitém detailu, t. j. o vedení jednotek. Na něm závisí valná část úspěchu a týká se hlavně možnosti vedení boje tak, jak toho vyžaduje poslání bojující jednotky.

Dnes je moderní řešit úkoly armád a divisí, je časové zaměstnávat se reorganisací divisí i vyšších jednotek. Zapomínáme, že stále ještě bojuje voják proti vojáku a že voják obsluhuje palebný stroj, že voják je zranitelný a smrtelný a že proto náhrada musí být ihned na místě.

Tímto článkem chci vyburcovat také důstojníky praktiky u pluků, aby i oni přispěli svými praktickými zkušenostmi a vědomostmi k účelnému budování armády a hlavně malých jednotek, protože na bojových schopnostech čet a setnin hlavně závisí vítězství nebo porážka celku. Podáním jejich poznatků ze suché praxe uvede se pak theorie do správných mezí a jen tak může splnit účel, kterého chce dosíci. Nejlepší strateg bude poražen, bude-li protivník mít pevnější nervy útočníka a dokonalejší technický výcvik čet, setnin a oddílů. Dosud žádný obránce neukončil vítězně válku. Válka se ukončí úspěšně jen útokem ničícím a drtícím vše, co stojí v cestě vítězství.

Naše jezdeckto musí být především zbraní útočnou, vyhledávající pro svůj rozhodný boj bojiště co možná nejvzdálenější od shromaždiště vlastní armády, aby velitel armády měl čas zhodnotit zprávy a dát svým technickým vykonavatelům bitvy — četám, rotám a praporům — co nejvýhodnější postavení a uskupení k bitvě, v níž pak rozhodujícím činitelem je morálka a technický výcvik malých jednotek.

Naše jezdeckto bojuje zásadně palbou, nebojí se vzdálit se od svých koní, avšak vyžaduje pohyblivé náruční koně proto, že jsou manévrovacím

prostředkem jezdeckta a jsou jedním z velmi důležitých článků ve vedení boje. Proto naše náruční koně musí být vždy co nejpohyblivější.

Postavme si jezdeckou čet:

Vyhovují její složení, její tvary, způsob přeměny tvarů atd., ale nejen na cvičišti, nýbrž i v polní službě?

A není to obdobné s eskadronou?

Abychom mohli na tyto otázky odpovědět, musíme s četou a s eskadronou vykonat větší počet polních cvičení v různém terénu ve svazu i samostatně. Organizace má vyhovovat požadavkům, které se mají v boji splnit.

Jsou naše eskadrony schopny také ve válce plnit úkoly, které vítězně řeší při závěrečných cvičeních?

S čím jsme měli nějaké potíže?

Co nás časově zdržovalo?

Nač se lehko a často zapomíná?

Proč se musily doplňovat technické rozkazy tolika různými nařízeními, což mělo vždy za následek ztrátu času v technickém provedení dodání paleb?

Jakého druhu byla ona nařízení?

Byla vždy zajištěna bezpečnost bojových úkolů, kdy ne a proč?

Vyhovovala vždy organizace čtyry a eskadrony ve většině bojových úkolů, které se řešily?

Proč sesedlé jednotky přišly někdy pozdě do boje a mnohdy jen o zlomek času?

Proč sesednutí k palbě od vydání povelu až do zasažení do boje trvá vždy mnohem déle na cvičeních nežli na cvičišti?

Jak je možné, že v palebném sledu je tak málo pušek, ačkoliv čtyry mají plné počty?

Prosím, aby všichni velitelé čet, eskadron a SPO. osvěžili své vzpomínky ze závěrečných cvičení, a dostaneme velmi mnoho stále se opakujících závad, které by se vhodnou reorganizací daly odstranit. Kde je příčina tohoto zla?

Vzpomeňme si jen, jak náhle přišel povel k palbě sesednout.

Vše rychle sesedlo a čtyry se rozvinuly, aby se co nejdříve ujaly iniciativy v boji. Po sesednutí k palbě se doplňovaly rozkazy tím, nač se ve spěchu zapomnělo a musilo se opravit.

Ať se sesedlo ve dvojicích anebo ve čtveřicích, opakovalo se stále totéž proto, že organizace čet nás na vše nepřipomínala a neprovádělo se to automaticky s povelům k palbě sesednout. Když se všechny závady během doby opravily, shledali jsme s úžasem, jak slabé jsou počty družstev bojujících pěšky.

Pokusím se vyjádřit potíže jezdeckých jednotek v číslicích:

Družstvo jako hlídka: 12 jezdců, jeden lehký kulomet, s obsluhou, jeden velitel (14 pušek, jeden lehký kulomet).

Rozčlenění: dva čelní patrači, dva patrači vpravo, dva vlevo, t. j. šest patračů v průzkumném sledu.

Zbývá: šest patračů, z nichž jeden odjede s hlášením z určitého místa a nevrátí se. V této situaci hlídka sesedne k palbě, ve čtveřicích. Sesednou tři jezdcí, lehký kulomet se střelcem a nabíječem. Velitel družstva nemá pušku. Tedy palebně je to jeden lehký kulomet a dvě pušky!

Situace se vyjasní, velitel odešle zprávu o nepříteli novým jezdcem. K dalšímu boji zůstává tedy jedna puška a lehký kulomet s obsluhou.

Samostatná četa v ústupovém boji. Charakteristika ústupového boje: Palby na velkou vzdálenost, vyhnutí se boji zblízka, podle okolností krátké přepady palbou na postupujícího nepřítele, ať již za pochodu nebo za útoku. Boj na široké frontě; tíhu boje nese družstvo nebo četa.

Jakou chci mít tuto četou?

Velmi pružnou v úkonech, zvyklou krátkým rozkazům, kterými se vyjádří co nejvíce. Rychle sesednout, ještě rychleji nasednout, nepozorovaně se odpoutat a zmizet a včas dorazit na místo, kde chci klást nový odpor.

Vyhovuje dnešní organisace čety tomuto technickému požadavku? Ano i ne, podle toho, kdo je velitelem čety a jak si tuto četou sám k boji přeorganisuje. S povelům k palbě sesednout se pojí mnoho dalších potřeb, na které se mělo v organisaci čety pamatovat, aby se v četě vžily. Jinak po tomto povelu sesednou všichni jezdci v četě kromě vodičů koní a zástupce velitele čety. To je však špatné, a proto každý velitel čety musí v této vážné chvíli, kdy snad jde jen o zlomky času, určovat spojky, kdo bude bojová hlídka, kdo bude ochráncem náručních koní, kdo budou spojky k náručním koním, a vše jmenovitě a obyčejně dodatečně.

Samostatná četa před sesednutím k palbě v tomto druhu boje musí mít na koni: jednu bojovou hlídku 1:2, nutnou k vyslání v určitém směru k zjištění nepřítele nebo k udržení dotyku s nepřítelem při ústupu čety a p.

Alespoň po dvou jezdcích k zajištění boků, to jsou čtyři jezdci.

Ke spojení s náručními koňmi nejméně tři jezdce proto, že ne vždy budou koně tak blízko, aniž mohou být zasaženi nepřátelskou palbou.

Jednoho jezdce odešle s hlášením.

Jednu spojku pro družstvo musí mít velitel čety u sebe, a to buď pěšky anebo i na koni, blízko svého stanoviště. Počítáme-li s tímto minimem úbytku, dostane třináct jezdců a osm vodičů koní: K boji zůstává dvaatřicet bez jedenadvacíti, t. j. jedenáct pušek a dva lehké kulomety s obsluhou.

Je možné, že při předcházejícím boji zůstala na nepříteli bojová hlídka v dotyku, takže by si velitel čety musil z těchto jedenácti jezdců vyjmout novou bojovou hlídku.

Kdo budou ochranou náručních koní? Kdo budou spojkami k sousedům? Kdo bude odeslán s hlášením?

Kdo bude stavět překážky proti ÚV. v době, kdy četa na široké frontě připravuje své palby?

Vyskytne-li se nutnost během boje toto obstarávat, nemá velitel čety žádného jezdce v záloze a musil by určit někoho z bojové čáry, který by se musil vrátit pěšky k náručním koním, což znamená velikou ztrátu času, někdy i znemožnění výkonu.

Je-li takováto samostatně bojující četa ve svazu eskadrony nebo skupiny, odkud vezme velitel eskadrony nebo velitel skupiny potřebné hlídky pro sebe při takovýchto četách?

Eskadrona bojuje na široké frontě na druhé ústupové čáře.

Po boji na první ústupové čáře zůstaly bojové hlídky na nepříteli. V nové posici nesmí velitel spoléhat na to, že se mu tyto hlídky určitě

vrátí, a proto by se měl zajistit novými bojovými hlídkami pro eventuální potřebu na nové obranné čáře.

Bojuje-li eskadrona nebo větší jezdecká skupina v ústupovém boji, je pro ni ústupový boj důležitou složkou k získání zpráv, a proto na nepřítele musí být neustále co největší počet malých hlídek. Je to předně k zjištění celkové síly nepřítele, pak k zjištění síly a směru proudů, které postupují za ustupujícím jezdectvem. Mimo to musí ještě být vyslány hlídky, které mají provádět průzkum ve větší hloubce. Odkud vzít tolik jezdců k úhradě těchto povinností, aby bojová schopnost čet neklesla pod minimum a aby velitel, který tuto jezdeckou jednotku odesílá, měl stále před očima skutečnou palebnou hodnotu jezdecké jednotky pro boj a neuložil jí úkol podle celkového početního stavu?

Eskadrona jako předvoj. Předvojová eskadrona se učení v sled průzkumný a v sled bojový. V průzkumném sledu bude mít asi tři družstva a tři družstva v bojovém sledu. Průzkumný sled předvojové eskadrony se vyznačuje ve svém poslání velmi živou činností patračů. Proto velitel eskadrony nemůže z těchto tří družstev vzít žádného patrače, a to tím spíše, že se spojky odeslané z průzkumného sledu k veliteli eskadrony nevrátí obyčejně zpět k průzkumnému sledu. Velitel pluku nebo skupiny nesmí vzít takovéto eskadroně z těchto důvodů také žádného jezdce. Narazí-li takováto eskadrona na nepřítele, zasadí svůj bojový sled v určitém směru, aby nepřítele z cesty odstranila nebo aby navázala dotyk a aby zajistila nejvýhodnější východiště útoku pro proud, který zajišťuje. Z bojového sledu této eskadrony si ponechá velitel eskadrony nejnutnější prostředky, nutné k vedení boje. Dvě bojové hlídky, to je šest jezdců. Započne-li boj, potřebuje velitel eskadrony několika spojek proto, že se situace rychle vyvíjí a mění, zprávy o nepříтели jdou jedna za druhou a povinnosti velitele eskadrony je hlásit a informovat velitele proudu o situaci předvoje. Minimum, co bude velitel eskadrony hlásit, je: střetnutí, průběh boje, výsledek boje. Ve skutečnosti bude odesílat více hlášení než tato tři zde vyjmenovaná. Kromě toho potřebuje po jedné spojce od každé čety. Odečteme ke krytí spojek tři jezdce a tři jezdce jako spojky k družstvům. Tento úbytek činí celkem 18 jezdců. Ze 33 patračů tří družstev zbude 21 jezdců bez pěti vodičů náručních koní. Veliteli eskadrony k zasazení do boje zůstalo 16 pušek, tři lehké kulomety s obsluhou, jeden střelec a jeden nabíječ pro jeden kulomet.

Velitel družstva bude však pravděpodobně potřebovat alespoň jednu spojku, aby mohl poslat hlášení veliteli čety, nebo eskadrony o svém pozorování v boji a o průběhu boje. Pro spojení s náručními koňmi a ochranu jejich nemá velitel eskadrony žádné prostředky. Snad budou chráněni sestavou skupiny nebo pluku, který následuje.

Nyní zbývají veliteli pluku tři eskadrony a jedna kulometná eskadrona pro boj v místě, kde chce získat palebnou převahu a zvítězit v střetném boji.

Charakteristika: Mohutná palebná převaha na úzké frontě, rychle pracující bojové hlídky a hlídky zajišťující boky sestavy, velký pohyb spojek pěších i jezdeckých, pohyblivé náruční koně, činnost zasazené zálohy na koni při nepřátelském ústupu k udržení dotyku nebo k pronásledování.

Jak asi budou tyto tři eskadrony vypadat v tuto rozhodnou chvíli?

Abych dostal co největší počet bojovníků, budu kalkulovat se sesednutím ve čtveřicích a vezmu nejpriznivější případ, že by předvojová eskadrona byla útočným sledem překročena a přešla by do zálohy na koni.

Potřeba pluku	Potřeba eskadrony	Potřeba velitele čety
tři jezdci — bojová hlídka od každé eskadrony	tři jezdci — bojová hlídka	jedna spojka — k četě a k veliteli eskadrony pěšky
dva jezdci — spojky k eskadroně pro každou eskadronu	tři jezdci — spojky ke každé četě, současně jich bude použito jako spojek k velit. pluku	
pět jezdců od každé eskadrony	šest jezdců v každé eskadroně	tři jezdci v každé eskadroně

Uhrnem čtrnáct jezdců, při čemž je kalkulováno s nejmenší potřebou. Velitel každé eskadrony musí veliteli náručních koní ponechat alespoň čtyři jezdce jako spojky mezi náručními koňmi a bojující eskadronou. Kromě toho zůstane u náručních koní osmnáct vodičů. Úhrnný úbytek bojovníků je 36 jezdců, takže eskadrona jde do boje s třiceti puškami a šesti lehkými kulomety a u každého kulometu má střelce s pistolí a nabíječe s puškou.

U tří eskadron útočného sledu bude tedy bojovat devadesát pušek, osmnáct lehkých kulometů s obsluhou po dvou vojínech a dvanáct těžkých kulometů s obsluhou.

Nyní nám však schází ochrana náručních koní, kteří jsou rozptýleni po skupinách, ukryti v terénu. Každá skupina, družstvo nebo četa měla by mít ochranu proti náhlému přepadu nepřátelských jezdeckých hlídek, jinak se lehce stane, že se při podobném přepadu rozběhnou náruční koně a eskadrona bude bez koní alespoň na nějaký čas. A co se stane, když se nepřátelský letec snese nízko nad náručními koňmi, hukotem motoru poplaší koně a palbou z kulometu způsobí paniku mezi vodiči náručních koní? Není zde nikdo, kdo by pomohl vodičům udržet splašené koně.

Z čeho má postavit velitel eskadrony pozorovací roje, plynovou hlídku, vzdušné pozorovatele, pozorovatele proti OA.?

Kdo bude v boji donášet střelivo pro lehké kulomety?

Jaké jsou vyhlídky této útočné skupiny jezdeckého pluku na úspěch proti jedné rotě se dvěma četami těžkých kulometů, která je ve svazu?

Tato rota má asi sto pušek, osm těžkých kulometů a dvanáct lehkých kulometů.

Nyní v této nouzi máme ještě sesedat v trojicích anebo snad dokonce ve dvojicích a ne ve čtveřicích. Jaké by byly potom počty útočící eskadrony?

Někdo namítne, že se takové odpory mají obejít, a je to úplně správné.

Ale bude vždy v duchu úlohy, abych tyto odpory obešel? A co, když po obejití tohoto odporu narazím na záložní rotu, která je v druhém sledu praporu? Nebude se opakovat totéž co při frontálním útoku?

A nyní si představme obdobně eskadronu jako PO. nebo SPO.

Ale jak při tom odstranit nedostatky početních stavů bojujících a dosíci úsporně co největší palebné síly?

Jak si při tom zachovat co nejvíce pohyblivé náruční koně a zásobit všechny velitele aparátem potřebným k vedení boje a při tom, aby úbytky nebyly tak citelné a zůstala alespoň nějaká záloha pro úbytky jezdeckých ztracených bojem a nemocí?

Musí se i na toto pamatovat, neboť by se po prvních delších pochodech nebo po prvním boji střední hodnoty musely již přisunout záložní jednotky ze zápolí k doplnění početních stavů.

Nesmí se též zapomínat, že pro obsluhu lehkého kulometu jsou jenom dva jezdcí. Při těchto počtech družstev bude to velmi citelná ztráta, bude-li několik střelců raněno neb usmrceno. A z těch právě budou nejdříve raněni proto, že snaha nepříteli bude umlčet především kulometry. My to chceme dělat též.

Podle této kalkulace může každý nejlépe posoudit bojovou sílu jezdeckého pluku při nynější organizaci a srovnat s ní úměrnost úkolů, které dostává eskadrona nebo jezdecký pluk. Každý dosud počítá v jezdeckém pluku s daleko větší palebnou silou, nežli to skutečnost ukazuje.

Není mou snahou těmito slovy znehodnocovat možnosti jezdeckého pluku nebo požadovat menší úkoly pro jezdecké pluky! Velitelský kádr jezdeckého pluku může pojmout daleko větší početní stavy pro pěší boj a bylo by škoda, aby tohoto velmi dobrého velitelského sboru nebylo v boji plně využito. Jezdecké jednotky mají být organizačně i početně vybaveny tak, aby v svých úkolech mohly dostát a aby velitelského aparátu bylo plně využito tak jako u pěších jednotek.

Při všech dosavadních větších cvičeních byl vždy tento citelný nedostatek jezdců a vzhledem k tomuto stavu budou vždy úkoly pro jezdecký pluk neúměrné, neboť se počítá, že se hodnota jezdeckého pluku rovná jednomu praporu. Je mně známo, že se to, co schází na početních stavech jezdecku proti pěšímu praporu, vyrovnává pohyblivostí a manévrovací schopností jezdeckva. Bude to však vždy?

Sesedneme-li k palbě ve dvojicích, trojicích anebo ve čtveřicích, bude záležet na druhu boje, pro který jezdecktvo k palbě sesedá. Nastínil bych tyto způsoby používání asi takto: V dvojicích se sesedá jen tehdy, když je potřebí k palbě jen lehkého kulometu, v trojicích, když se vedou boje ve větším měřítku, ve svazu eskadrony nebo pluku, ve čtveřicích jen tehdy, když jsem nucen v obraně být delší dobu na jednom místě, bez myšlenky na ústup, anebo když jsem nucen obětovat se.

Pokusím se to odůvodnit.

Sesednutí ve dvojicích: Tímto způsobem sesedá k palbě družstvo nebo četa jako průzkumná hlídka, která chce nepříteli přepadnout palbou nebo ustupuje a chce zadržet nepříteli, který se četě stává příliš dotěrný a odvažuje se nepříjemně blízko. V mnohých případech bude nutno podobným způsobem zajistit bezpečnost hlídky při oddechu nebo bude-li psát velitel hlídky obsáhlejší hlášení.

Sesednutí v trojicích: Bude ho zásadně používáno při ústupovém boji a i v boji útočném. V obou těchto případech je nutno mít co nejpohyblivější náruční koně. V prvním případě k rychlému přisunu a k rychlému nasednutí a k rychlému odpoutání od nepříteli, v druhém

případě k rychlému přísunu, k nasednutí a k následování nepřítele, nedati mu čas se zachytit anebo předejít ho a zamezit mu ústup.

Sesednutí ve čtveřicích: Bude se praktikovat jen výjimečně, a to jen v případech, kdy pohyb náručních koní bude skoro nemožný. Mnohý snad namítne, že pak by mohly sesedat celé čety, a ne jen ve čtveřicích. To by však nebylo praktické proto, že ke krmení, napájení a ošetřování koní na delší dobu je nutno, aby alespoň čtyři koně byly pod dozorem jednoho vojína. Tento druh sesedání k palbě bude v obraně, kdy celková situace bude vyžadovat udržení určitého úseku terénu do určité doby, event. i za cenu obětování jednotky.

Sesedání k palbě v dvojicích a ve čtveřicích bylo již dosti dlouho u nás praktikováno, a proto není třeba zvláště se zmiňovati o výhodách a nevýhodách těchto způsobů. Zmíním se o tom jen potud, pokud toho bude nutně třeba k názornému odůvodnění pro novou organizaci čet a pro sesedání k palbě v trojicích.

Nejsem toho názoru, že by se počet bojovníků s puškami měl příliš zvětšit, aby se dosáhlo takového počtu pušek asi jako u praporu pěchoty nebo u cyklistického praporu. To by nebylo na výši doby vývoje automatických zbraní.

Pro jezdecktvo bylo by sice ideální, aby alespoň každý třetí jezdec mohl mít lehký kulomet, ale to vůbec není uskutečnitelné, a proto musím vzít v kalkulaci nové organizace takový počet mužstva bojujících, aby se mohla uskutečnit zteč jezdecké jednotky, ztráty obsluhy se mohly ihned během boje lehko nahradit, po silném boji za dosti velkých ztrát mohl jezdecký pluk snadno obsloužit své automatické zbraně a byl schopen řešit znovu obdobný úkol a měl ještě alespoň minimum bojovníků s puškou jako ochranu pro kulometry a pro zteč.

Při tom by ovšem musil počet jezdců nutný k využití velitelského aparátu (bojové hlídky, spojky atd.) zůstat neztencen pro potřeby ve vedení boje.

Zvýšit počet kulometů je u jezdecktva snadná věc a doprava při jezdecktvu velmi lehká. Rychlost jezdecktva tím neutrpí, ani pružnost manévru.

Při nové reorganizaci by se mělo pamatovat na to, aby v družstvu nebo četě zůstal zásadně určitý počet jezdců na koni, z nichž by velitel eskadrony určoval bojové hlídky, spojky, hlásníky, ochranu náručních koní, pozorovatele atd. Ke každé četě by bylo nutno přidělit po jedné čtveřici muničního roje, a to: jeden muniční kůň, vodič a dva nosiči střeliva. Tito nosiči střeliva by při sesednutí k palbě musili vést muničního koně co nejbližší za bojovou čáru nebo též sesednout a pěšky sledovat svou četou v určitém odstupu.

Nelze si přece myslet, aby se nosiči střeliva určovali z čet. Proč by se měli nosiči, určení z čet, vracet z bojové čáry k náručním koním, riskovat tím, že budou zraněni nebo padnou dříve, než dojdou k náručním koním, nehledě již ani k tomu, že přijdou k náručním koním velmi unavení a že sebemenší zpětný pohyb za útoku, byť i byl jen od jedinců, je nejen ohromné ztížení, ale působí i demoralisačně na útočící jednotky! Nemohla by snad i nastat panika tím, že z bojové čáry počal ústup nosičů střeliva? Není dosti příkladů z války, že jedinci, mnohdy i ranění,

podobným způsobem způsobili paniku, nesnáze nebo velká nedorozumění vážného významu?

Podobné případy v naší armádě nesmíme riskovat.

Normální úbytek, který je skoro nezměnitelný a který jsem vypočetl v tomto článku v minimálním počtu a kterým se hradí nedostatky organizace na újmu bojující eskadrony, je čtrnáct jezdců. Tento úbytek se musí organizačně určit pro každou čet a nějakým způsobem eskadronám anebo pluku nahradit. Možnosti jsou tyto: buďto zesílit družstva nebo zvýšit počet družstev v četě nebo přidat čtvrtou čet k eskadroně jako čet složenou jen z patračů nebo postavit novou eskadronu, která by měla jen pátrací čety.

	velitel čety		vodič náručních koní		muniční kůň
	zástupce velitele čety		vojín ochranného roje		spojka
	četař velitel družstva		lehký kulomet		pomocník
	desátník velitel ochr. roje		nosič střeliva		střelec
	svobodník				

Nejlépe by vyhovovalo postavení čet o třech družstvech, protože by se nedostatky jezdců palebné lehce vyrovnaly a svýšila by se tak palebná síla eskadrony. Čety o třech družstvech zvětšují svou manévrovací schopnost jak při ústupovém boji, tak i v útoku.

Uvedu několik návrhů v hrubých rysech a ponechám čtenářům volbu způsobu, který by jim v praxi nejlépe vyhovoval:

Z á s a d a: Tři družstva, v četě určitý počet patračů, kteří nesedají k palbě a jsou na úhradu pro bojové hlídky, spojky, hlásníky. Z nich jsou i plynová hlídka, ochrana náručních koní, spojky s náručními koňmi. Podrobné rozdělení těchto potřeb možno pak organizačně určit v každé četě.

Četa by se skládala z tří družstev a z roje muničního.

I. Početní stav čety 58 koní. (Obr. 1.)

Čísla 1 jsou patrači, kteří zůstanou na koních; patrač 4. čtveřice každého družstva je vodič náručního koně velitele družstva.

Čísla 2 jsou ochranný roj střeleckého roje.

Čísla 3 jsou vodiči náručních koní.

Čísla 4 jsou střelecký roj, přímá obsluha.

M. r. je muniční roj, dva nosiči střeliva, 1 vodič a muniční kůň.

Tato četa může sesednout k palbě ve čtyřřstupu po trojicích, a to tak, že čísla 1 zůstanou na koni a čísla 3 jsou vodiči koní čísel 2 a 4.

P o v e l: (Čtveřicemi) „K palbě sesednout!“

P o č e t n í s t a v: 12 pušek ochranného roje, 3 lehké kulomety s přímou obsluhou (střelec, nabíječ, pozorovatel), 12 vodičů koní.

2. dr.

3. dr.

Obr. 1.

Ve dvojicích (obr. 2) sesedne k palbě jen střelecký roj, to jsou čísla 3 a 4, čísla 1 a 2 zůstanou na koních

Povel: „Střelecký roj k palbě sesednout!“

Početní stav: 3 lehké kulomety s obsluhou (9 vojinů), 24 jezdců.

Chci-li, aby četa sesedala také v trojicích, mohu velet „čtveřicemi“ a pak k palbě sesednout, nebo jen: „v trojicích k palbě sesednout!“

Na tento povel předjedou čísla 3 a 4 k číslům 2 a čísla 2 a 4 sesednou.

Jezdci čísla 1 každého družstva zůstanou v zástupu a seřadí se vedle sebe podle družstev.

Potřebuji-li co nejsilnější četou, velím ve čtveřicích: „Celá četa k palbě sesednout!“ V tomto případě sesedají též patrači, koně přiváží k číslům 2.

Obr. 2.

Početní stav: 21 pušek, 3 lehké kulomety s obsluhou, 12 vodičů náručních koní.

II. Početní stav čety 55 koní.

První čtveřice každého družstva jsou patrači, kteří nesešedají.

Velitel družstva je na čísle 1 druhé čtveřice.

Druhá a třetí čtveřice každého družstva je ochranný roj, čtvrtá čtveřice je roj střelecký.

Vodiči koní jsou všechna čísla 2 a čísla 4 každé třetí čtveřice.

Obr. 3.

Při sesedání k palbě sesedají čísla 1 a 3 druhé a třetí čtveřice, číslo 4 třetí čtveřice převezme koně čísla 4 druhé a čtvrté čtveřice (obr. 4) a zařadí se za své družstvo.

Patrači se seřadí ve čtveřicích podle družstev za sebou asi 10 kroků před četou, kde jim velitel čety vydá rozkaz pro jejich činnost.

Početní stav: 15 pušek ochranného roje, 3 lehké kulomety s obsluhou, 12 patračů, 12 vodičů náručních koní.

Ve dvojicích (obr. 5) sesedne k palbě:

12 pušek ochranného roje, 3 lehké kulomety se střelcem, 12 patračů.

III. Početní stav čety 55 koní.

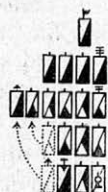
Tato četa se skládá z tří družstev střeleckých, z jednoho družstva patračů a z roje muničního.

Střelecké družstvo má roj ochranný (druhá a třetí čtveřice), roj střelecký (čtvrtá čtveřice) (obr. 6).

Velitel družstva je na čísle 1 každé první čtveřice, za ním je velitel ochranného roje.

Tato četa sesedá k palbě ve čtveřicích po třech (obr. 7), obdobně jako četa v návrhu II.

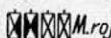
Všechna čísla 2 a číslo 4 druhé čtveřice jsou vodiči koní.

Obr. 4.

Obr. 5.

Obr. 6.

Číslo 4 druhé čtveřice je vodič pro číslo 4 první a číslo 4 třetí čtveřice. Zařadí se po sesednutí za své družstvo.

Spojka za četou předjede se zástupcem velitele čty v před a postaví se podle obr. 7. Spojka převezme koně velitele čty.

Početní stav: 15 pušek ochranného roje, 3 lehké kulomety s obsluhou, 12 patračů, 12 vodičů náručních koní.

V dvojstupu (obr. 8) mohou sesedal jen lehké kulomety s obsluhou nebo čísla 1 a 3.

Sesedne-li eskadrona z tří čet podle III v trojicích může mít asi tento početní stav:

1 velitel eskadrony, trubač, zástupce velitele eskadrony zároveň velitel náručních koní a 1 spojka,

3 čty po 55 koních. Celkový počet 169 koní.

To je: 45 pušek ochranného roje, 9 lehkých kulometů s obsluhou, 3 roje muniční s šesti nosiči střeliva, 36 patračů na koních.

Patrače na koních možno organizačně určit přibližně asi takto:

I četa:

první čtveřice: bojová hlídka pro velitele pluku,

druhá čtveřice: čís. 4 spojka pro velitele pluku, čís. 1, 2 a 3 ochrana náručních koní a spojky s nimi,

třetí čtveřice: čís. 4 spojka pro velitele eskadrony, čís. 3 spojka pro velitele čty, čís. 2 a 1 plynová hlídka čty.

II. a III. četa:

první čtveřice: bojová hlídka pro velitele eskadrony,

druhá čtveřice: čís. 4 spojka pro velitele pluku, čís. 1, 2 a 3 ochrana náručních koní a spojky s nimi.

třetí čtveřice: čís. 4 spojka pro velitele eskadrony, čís. 3 spojka pro velitele čty, čís. 2 a plynová hlídka čty.

Měl by tedy velitel pluku 9—12 spojek, 3—4 bojové hlídky po 4 jezdcích, celkem 21—28 jezdců, podle toho, vezme-li je od tří nebo od čtyř eskadron.

Velitel eskadrony by měl dvě bojové hlídky po 4 jezdcích a 3 jezdců jako spojky. Celkem 11 jezdců.

Ochrana náručních koní a spojky s nimi 9 jezdců, kromě velitelů náručních koní a tři plynové hlídky.

Bude-li četa samostatná, zůstanou jí patrači k vlastní potřebě:

1. čtveřice jako bojová hlídka, hlásníci, patrači.
2. čtveřice jako ochrana náručních koní a spojky s nimi,
3. čtveřice spojky a plynová hlídka.

Odešle-li se družstvo jako hlídka, přidělí se jí potřebný počet patračů. Lépe vždy více, protože hlásníci, kteří budou velitelem hlídky odesláni s hlášením, nevrátí se pravděpodobně zpět, nýbrž zůstanou pak u čty, čímž se počet hlásníků u hlídky zmenšuje.

Zavedení tří družstev je najisto věc velmi praktická a velmi výhodná, a to jak s hlediska manévru čty, tak i s hlediska palebné síly v srovnání s praporem pěchoty.

Obr. 7.

Obr. 8.

Odešle-li velitel eskadrony od každé čety po jednom družstvu jako hlídky pro přezvědy, zůstanou mu ještě stále tři čety po dvou družstvech.

Při ústupovém boji na široké frontě může velitel eskadrony od každé čety jedno družstvo odvolat na příští ústupovou čáru k vytyčení postavení a k zachycení ustupujících čet, takže obrana na jednom postavení je dvakrát silnější nežli na příští.

IV. Početní stav: čety 53 koní.

Tato četa se skládá ze dvou družstev střeleckých, z jednoho družstva patračů a z roje muničního (obr. 9).

Střelecké družstvo má dva roje střelecké, v nichž je první čtveřice ochranným rojem, druhá čtveřice je přímá obsluha.

Tato četa sesedá k palbě ve čtveřicích po třech (obr. 10):

Všechna čísla 3 jsou vodiči náručních koní. Číslo 1 první čtveřice prvního družstva je vodič koně velitele čety a velitele prvního družstva, spojka za četou je vodič koně velitele druhého družstva a čísla jedna první čtveřice druhého družstva.

Početní stav: 9 pušek ochranného roje, 4 lehké kulometry s obsluhou, 12 patračů, 10 vodičů náručních koní.

Eskadrona složená z takovýchto čet by mohla mít 4 čety a měla by asi tento početní stav:

1 velitel eskadrony, trubač, zástupce velitele eskadrony a zároveň velitel náručních koní, 1 spojka a 3 jezdcí pozorovatelé,

4 čety po 53 koních, celkem 219 koní.

To je: 36 pušek ochranného roje, 16 lehkých kulometů s obsluhou, 4 roje muniční, 48 patračů.

Organizační rozdělení čety na patrače, kteří zůstávají k dispozici na koních, je také odůvodněné a nepostradatelné pro vedení boje.

Jsou mně známy těžkosti finanční a jiné, které mluví proti zavedení tří družstev u čet, ale pak zůstane jezdecký pluk v boji v nevýhodě, musí se brzy připravovat k ústupu a spokojit se jen kusými zprávami hlídek, působících v boku a v týlu na př. předvojového praporu. Průzkum bojem by byl přespříliš ztížen anebo snad někdy i neproveditelný.

Obr. 10.

Obr. 9.

Štábní kapitán jezd. Konst. N e p o k u p n o j :

Trening koně.

V úvodu tohoto pojednání o treningu koně ke zvláštním účelům chci se krátce zmínit o koních erárních, určených jen pro výcvik.

Pro tyto koně byla předepsána dávka ovsa 4 kg, při níž může být kůň zcela dobře udržován v kondici. Při této dávce je normální pohyb koně 12 km denně, což plně odpovídá našim výcvikovým poměrům v zimním období, protože za hodinu jízdárny kůň nemůže víc udělat. V letním období výcviku, kdy je kůň více namáhán, je nutno zvýšit dávku ovsa. Po delších